

מזמורי תהילים שנוהגים לקרוא בבית העלמין

לע"נ הרבנית הצדקנית טובא ע"ה בת הרה"ח ר' חיים אליהו זצ"ל

לפני אמירת פרקי תהילים נוהגים לומר:

לבו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

שחת: תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח:

יז תפלה לדוד, שמעה יי צדק, הקשיבה רנתי, האזינה תפילתי בלא שפתי מרמה: מלפניך משפטי יצא, עיניך תחזינה מישרים: בחנת לבי, פקדת לילה, צרפתני כל תמצא, זמתי כל יעבר פי: לפעלות אדם בדבר שפתיך, אני שמרתי ארחות פריי: תמוך אשרי במעגלותיך, כל נמוטו פעמי: אני קראתיך כי תענני אל, הט אזנך לי, שמע אמרתי: הפלה חסדיך, מושיע חוסים ממתקוממים בימיך: שמרני באישון בת עין, בצל בנפיד תסתורני: מפני רשעים זו שדוני, איבי בנפש יקיפו עלי: חלכמו סגרו, פימו דברו בגאות: אשרינו עתה (סבבנו) סבבנו, עיניהם ישיתו לנמות בארץ: דמינו באריה יכסוף לטרוף, וככפיר ישב במספרים: קומה יי קדמה פניו, הכריעהו, פלטה נפשי מרשע חרפה: ממתים ידך יי, ממתים מחלד, חלקם בחיים (וצפינד) וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים, והניחו יתרם לעולליהם: אני בצדק אחזה פניך, אשבעה בהקיץ תמונתך:

עב לשלמה, אלהים משפטיך למלך תן, וצדקתך לבן מלך: ידיו עמו בצדק, וענייך במשפט: ישאו הרים שלום לעם, וגבעות בצדקה: ישפט עניי עם, יושיע לבני אביו, וידבא עושק: ייראוך עם שמש, ולפני ירח דור דורים: ירד פמטר על גו, פרכיבים ורזוף ארץ: יפרח בימיו צדיק, ורב שלום עד בלי ירח: וירד מים עד ים, ומנהר עד אפסי ארץ: לפניו יכרעו ציים, ואיביו עפר ילחכו: מלכי תרשיש ואיים, מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו:

לג רננו צדיקים בני, לישרים נאווה תהלה: הודו ליי בכבוד, בגבל עשור זמרו לו: שירו לו שיר חדש, היטיבו נגן בתרועה: כי ישר דבר יי, וכל מעשהו באמונה: אהב צדקה ומשפט, חסד יי מלאה הארץ: בדבר יי שמים נעשו, וברוח פיו כל צבאם: פנס פנד מי הים, נתן באצרות תהומות: ייראו מיי כל הארץ, מפנו יגורו כל ישבי תבל: כי הוא אמר ויהי, הוא צוה ויעמד: יי הפיר עצת גוים, הניא מהשכות עמים: עצת יי לעולם תעמד, מהשכות לבו לדר ודר: אשרי הגוי אשר יי אלהיו, העם בחר לנחלה לו: משמים הביט יי, ראה את כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח, אל כל ישבי הארץ: היצר יחד לבם, המכין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל, גבור לא ינצל ברב כח: שקר הפוס לתשועה, וברכ חילו לא ימלט: הנה עין יי אל יראיו, למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם, ולחיותם ברעב: נפשנו חפתה ליי, עזרנו ומגננו הוא: פי בו ישמח לבנו, פי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יי עלינו, באשר יחלנו לך:

טז מכתם לדוד, שמרני אל פי חסיתי בך: אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך: לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל הפצי בם: ירבו עצבותם אחר מהרו, כל אסיד נספיהם מדם, וכל אשא את שמותם על שפתי: יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גורלי: חבלים נפלו לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי: אברך את יי אשר יעצני, אף יילות יפרוני כליותי: שויתי יי לנגדי תמיד, פי מימיני כל אמוט: לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטה: כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות

וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִים, כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי יֵצֵא
אֲבִיוֹן מְשׁוּעַ, וְעַנִּי וְאִין עֲזָר לוֹ: יְחַם עַל דָּל
וְאֲבִיוֹן, וְנַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחַמָּם
יִגְאָל נַפְשָׁם, וַיִּיקַר דָּמָם בְּעֵינָיו: וַיְחִי וַיִּתֵּן לוֹ
מִזֶּהָב שָׁבָא, וַיִּתְפַּלֵּל בְּעֵדוֹ תְּמִיד, כָּל הַיּוֹם
יִבְרַכְנָהוּ: יְחִי פֶסֶת בַּר בְּאַרְצָא בְּרֵאשׁ הָרִים,
יִרְעַשׁ כְּלַבָּנוֹן פְּרִיּוֹ, וַיִּצְצוּ מֵעִיר בְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ:
יְחִי שָׁמוֹ לְעוֹלָם, לְפָנַי שְׁמוֹשׁ (יִיז) יִנּוֹן שָׁמוֹ,
וַיִּתְבָּרְכוּ בּוֹ כָּל גּוֹיִם וַאֲשֵׁרוּהוּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם, וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אֲמֵן
וְאָמֵן: כָּלֹ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשָׁי:

צא יֵשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שָׁדַי יִתְלוֹנֵן:
אֹמֵר לַיְי מַחְסִי וּמְצוּדָתִי, אֱלֹהֵי אֲבֹתָא בּוֹ: כִּי
הוּא יֵצִילָךְ, מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַזּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ
יִסֹּד לָךְ, וְתַחַת כְּנָפָיו תַּחְסֶה, צַנְחָה וּסְחָרָה אֲמַתּוֹ:
לֹא תִירָא מִפֶּחַד לִילָה, מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר
בְּאִפֶּל יִחַלָּךְ, מִקְטָב יִשׁוּד צַהֲרִים: יִפֹּל מִצְדָּךְ
אֶלָּה, וּרְבִבָה מִיִּמִּינָךְ אֶלֶיךָ לֹא יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ
תְּבִיט, וּשְׁלֵמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי,
עֲלִיוֹן שְׁמֹתָ מְעוֹנָךְ: לֹא תֵאָנֶה אֶלֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע
לֹא יִקְרַב בְּאַחֲרָךְ: כִּי מִלְּאֲכִיו יֵצֵא לָךְ, לְשִׁמְרֶךָ
בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשְׁאוּנָךְ, פֶּן תִּנָּף בְּאֲכֹן
רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ, תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין:
כִּי כִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יִדַע שְׁמִי:
יִקְרָאנִי וְאֶעֱנֶהוּ, עֲמוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה, אַחֲלֹצָהוּ
וְאֲכַבְּדָהוּ: אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעָהוּ, וְאַרְאֶהוּ
בִּישׁוּעָתִי:

קִד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ, יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד,
הוֹד וְהַדָּר לְכִשְׁתָּ: עֲטָה אֹר בְּשִׁלְמָה, נוֹטָה
שָׁמַיִם כְּיָרִיעָה: הַמְקַרְהַ בַּמַּיִם עֲלִיוֹתָיו, הַשֵּׁם
עֲבִים רְכוּבוֹ, הַמְחַלֵּף עַל כְּנָפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה
מִלְּאֲכִיו רוּחוֹת, מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לַחַטָּ: יִסֹּד אֶרֶץ עַל
מְכוּנֵיהָ, כָּל תַּמּוּזַ עוֹלָם וְעַד: תַּהוֹם כְּלָבוּשׁ
כַּפִּיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמִדוּ מַיִם: מִן גְּעַרְתָּךְ יִנּוּסוּן,
מִן קוֹל רַעְמָךְ יִחְפּוּזוּ: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בְּקַעוֹת,

אֵל מְקוֹם זֶה יִסְדַּתְּ לָהֶם: גְּבוּל שְׁמֹתָ כָּל יַעֲבֹרוּן,
כָּל יִשׁוּבוּן לְכַפּוֹת הָאָרֶץ: תִּמְשַׁלַּח מְעִינִים
בְּנַחֲלִים, בֵּין הָרִים יִחַלְכוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שָׁדַי,
יִשְׁכְּרוּ פְּרָאִים צְמָאָם: עֲלִיָּהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן,
מִבֵּין עֶפְאִים יִתְנוּ קוֹל: מִשְׁקָה הָרִים מְעֲלִיוֹתָיו,
מִפְּרֵי מְעַשִׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר
לְבַחְמָה, וְעֵשֶׂב לְעַבְדַּת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָהֶם מִן
הָאָרֶץ: וַיִּזֵּן יִשְׁמַח לִבְבֵי אֲנוּשׁ, לְהַצְחִיל פָּנִים
מִשְׁמֹן, וְלַחֵם לִבְבֵי אֲנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְיָ,
אֲרֻזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שֵׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ,
חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבֹהִים לִיעֲלִים,
סְלַעִים מַחְסֶה לְשֹׁפְנִים: עֹשֶׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים,
שְׁמוֹשׁ יִדַע מְבוֹאוֹ: תִּשְׁתַּח חֹשֶׁךְ וַיְחִי לִילָה, בּוֹ
תִּרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר: הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרַף,
וְלִבְקַשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: תִּזְרַח הַשָּׁמַשׁ יִאֲסִפּוּן, וְאֵל
מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ, וְלַעֲבַדְתּוֹ עֲדֵי
עָרֵב: מֶה רָבוּ מְעַשִׂיךָ יְיָ, כָּלֵם בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ,
מִלְּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ: זֶה הַיָּם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם,
שֵׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר, חֵיוֹת קַטְנוֹת עִם גְּדֻלוֹת:
שֵׁם אֲנִיּוֹת יִחַלְכוּן, לְוִיתָן זֶה יִצְרַף לְשַׁחַק בּוֹ:
כָּלֵם אֶלֶיךָ יִשְׁכְּרוּן, לְתַת אֲכָלָם בְּעַתּוֹ: תִּתֵּן לָהֶם
יִלְקֻטוּן, תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר פְּנִיךָ
וּבַחֲלוֹן, תִּסַּף רוּחָם וַיְגוּעוּן, וְאֵל עֶפְרָם יִשׁוּבוּן:
תִּשְׁלַח רוּחְךָ יִבְרָאוּן, וְתַחַדְדֵשׁ פָּנַי אֲדַמָּה: יְחִי
כְּבוֹד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לְאָרֶץ
וְתִרְעַד, יִנַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לַיְי כְּחַיִּי,
אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדִי: יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנֹכִי
אֲשַׁמַּח בְּיָי: יִתְמוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ, וְרִשְׁעִים
עוֹד אֵינָם, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ:

קִל שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִפְּעַמְקִים קְרָאתֶיךָ יְיָ:
אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי, תַּהֲיִינָה אֲזוֹנֶיךָ קִשְׁבוֹת לְקוֹל
תַּחֲנוּנָי: אִם עֲזוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהִי, אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: כִּי
עֲמָךְ הַפְּלִיחָה, לְמַעַן תִּזְרָא: קוִיִּתִי יְיָ קוֹתָה נַפְשִׁי,
וְלִדְכָרוֹ הוֹחֲלֵתִי: נַפְשִׁי לֹאֲדַנִּי, מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר
שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְיָ, כִּי עַם יְיָ
תַּחֲסֵד, וְתִרְבֶּה עַמּוֹ פְּדוּתָ: וְהוּא יַפְּדֶה אֶת
יִשְׂרָאֵל, מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

חקיך: אז לא אבוש, בהפיטי אל כל מצותיך:
אודך בישר לבב, בלמדי משפטי צדקה: את
חקיך אשמור, אל תעזובני עד מאד:

נר לרגלי דכרך, ואור לנתיבותי: נשבעתי
ואקימה, לשמור משפטי צדקה: נעניתני עד
מאד, יי חניני כדכרך: נדבות פי רצה נא יי,
ומשפטיך למדני: נפשי בכפי תמיד, ותורתך
לא שכחתי: נתנו רשעים פח לי, ומפקודיך
לא תעיתי: נחלתי עדותיך לעולם, פי ששון
לפי הפה: נטיתי לבי לעשות חקיך, לעולם
עקב:

שרים, רדפוני חנם, ומדכרך (ומדבריד)
פחד לבי: שש אנכי על אמרתך, כמוצא שלל
רב: שקר שנאתי ואתעבה, תורתך אהבתי:
שבע ביום הללתיך, על משפטי צדקה: שלום
רב לאהבי תורתך, ואין למו מכשול: שברתי
לישועתך יי, ומצותיך עשיתי: שמרה נפשי
עדתיך, ואהבם מאד: שמרתי פקודיך
ועדתיך, פי כל דרכי נגדה:

מה אהבתי תורתך, כל היום היא שיחתי:
מאיבי תחפמני מצותך, פי לעולם היא לי:
מכל מלמדי השכלתי, פי עדותיך שיחה לי:
מוקנים אתבונן, פי פקודיך נצרתני: מכל ארח
רע פלאתי רגלי, למען אשמור דכרך:
משפטיך לא סרתי, פי אתה הורתני: מה
נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי: מפקודיך
אתבונן, על בן שנאתי כל ארח שקר:

חורני יי דרך חקיך, ואצרנה עקב: חבינני
ואצרה תורתך, ואשמרנה ככל לב: הדריכני
בנתיב מצותיך, פי בו חפצתי: הט לבי אל
עדותיך, ואל אל בצע: העבר עיני מראות
שוא, כדכרך חניני: הקם לעבדך אמרתך,
אשר ליראתך: העבר הרפתי אשר יגרתני, פי
משפטיך טובים: הנה תאבתי לפקודיך,
בצדקתך חניני:

טוב עשית עם עבדך יי כדכרך: טוב
טעם ודעת למדני פי במצותיך האמנותי:
טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי:
טוב אתה ומטיב למדני חקיך: טפלו עלי שקר
זדים אני בכל לב אצר פקודיך: טפש כחלב
לבם אני תורתך שעשעתי: טוב לי כי עניתני
למען אלמד חקיך: טוב לי תורת פיך מאלפי
זהב וכסף:

ויבאני חסדך יי תשועתך באמרתך:
ואענה הרפי דבר פי בטחתי כדכרך: ואל
תצל מפי דבר אמת עד מאד פי למשפטך
יחלתי: ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד:
ואתהלכה ברחבה פי פקדיך דרשתי: ואדברה
בעדתיך נגד מלכים ולא אבוש: ואשתעשע
במצותיך אשר אהבתי: ואשא כפי אל
מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך:

ידיך עשוני ויכוננני חבינני ואלמדה
מצותיך: יראיך יראוני וישמחו פי לדכרך
יחלתי: ידעתי יי פי צדק משפטיך ואמונה
עניתני: יהי נא חסדך לנחמני באמרתך
לעבדך: יבאוני רחמיך ואחיה פי תורתך
שעשעי: יבשו זדים פי שקר עותוני אני אשיח
בפקודיך: ישובו לי יראיך (וידעו) וידעי עדתיך:
יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

במה יזכה נער את ארחו לשמור כדכרך:
בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך: בלבי
צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: ברוד
אתה יי למדני חקיך: בשפתי ספרתי כל
משפטי פיך: כדכרך עדותיך ששתי פעל כל
הון: בפקדיך אשיחה ואביטה ארחתיך:
בחקתיך אשתעשע לא אשבח דכרך:

אשרי תמימי דרך, ההלכים בתורת יי:
אשרי נצרי עדתיו, בכל לב ידרשוהו: אף לא
פעלו עולת, כדרכיו הלכו: אתה צויתתה
פקדיך, לשמור מאד: אחלי יפנו דרכי, לשמור

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם פי חסו בו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מזמורי התהלים שקראנו לפניך, ובזכות פסוקיהם ותבותיהם, (ואותיותיהם ונקודותיהם ומעמיהם) ובזכות שמותיך הקדושים והטהורים היוצאים מהם שתכפר לנו על כל חטאתינו ותמלח לנו על כל עוונותינו, ותמחל לנו על כל פשעינו, שתטאנו ושעונו ושפשענו לפניך. ותחזירנו בתשובה שלמה לפניך, ותדריכנו לעבודתך, ותפתח לפנינו בתלמוד תורתך. ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ולחולה: פלוני בן פלונית). ותקרא לשבויים דרור ולאסורים פקח קוח, ולכל הולכי דרכים ועוזרי ימים ונהרות מעמך ישראל תצילם מפל צער ונזק, ותגיעם למחוז הפצם לחיים טובים ולשלום. ותפקוד לכל חשוכי בנים בזרע של קנא לעבודתך וליראתך. ועפרות של עמך בית ישראל תצילן שלא תפלנה ולדותיהן, והיושבות על המשבר ברחמיך הרבים תצילן מפל רע, ואל המניקות תשפיע שלא יחסר חלב מדיהן. ואל ימשול אספרה ושדין ורוחין וליליו, וכל פגעים ומרעין בישון בכל ילדי עמך בית ישראל, ותגדלם לתורתך ולמוד תורה לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן ומוצר הרע. ותבטל מעלינו ומפל עמך בית ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות. ותטה לב המלכות ושריו ויועציו עלינו למזכה. ותגזור עלינו גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידנו. והכן פרנסתנו מידך הרחבה והמלאה, ולא יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר. ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורה. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו [במהרה בימינו]. ובזכות שלוש עשרה מידותיך של רחמים הכתובים בתורתך כמו שנגאמר: יי, אל רחום וחנון, ארך אפים ורב חסד ואמת, נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה, שאינן חוזרות ריקם מלפניך. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא ברעותה וימליך מלכותה, ויצמח פרקנה, ויקרב משיחה. אמן בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך. וישתבח. ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתחלל שמה דקדשא, בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: